

over 2 Millioner Kr., saa er Merudgiften for det offentlige, Stat og Kommune, i det hele ca. 1 Million Kr., og det var omtrent det Beløb, baade Alberti og Justitsminister Høgsbro kom til. Det er det, vi skulle regne med. Men en anden Sag er det, om vi ville overtage Kommunernes Byrder. Det er jo foreslaaet her i dette Lovforslag; det ere vi gaaede ind paa, og derfor tage vi en hel Del over paa Staten, som tidligere har paahevilet Kommunerne. En anden Sag er ogsaa, om vi paaatage os — jeg finder det meget rimeligt — et forøget Tilskud til Københavns Kommune, til Politiet i København. Men det foreligger jo ikke i denne Lov, som kun omhandler Politistyrken udenfor København. Det er meget rimeligt at gøre det, men det staaar udtrykkelig udtalt i Loven om Retsplejens Ordning, at det er ikke en Betingelse for, at den Lov kan træde i Kraft; det er henskudt til senere Overvejelse, til særlig Lov. Loven om Retsplejens Ordning taler helt igennem kun om, at de og de Byrder bæres af det offentlige; der siges ikke et Ord, undtagen i en enkelt Paragraf, som er beregnet paa at medføre en Udgift af 10,000 Kr., om, at Statskassen skal bære det; der maa en særlig Lov til. Jeg finder det meget rimeligt, at det overtages af Statskassen, men det bliver noget ekstra, det er ikke nogen Forøgelse af Udgiften i det hele for vort Samfund, for Staten og Kommunen i det hele.

Jeg har ikke mere at tilføje end at anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa dog til den ærede Ordførers Fremstilling gøre den Bemærkning, at Staten, saaledes som den finansielle Stilling er, er lidet tjent med at komme til at bære større Udgifter for Kommunen. Ved den Opgørelse, som den ærede Ordfører nu anstillede, tog han heller ikke noget som helst Beløb med for den forøgede Pensionsbyrde, som Staten vil faa, og heller ikke en eneste Øre for de Ændringsforslag, som maa ske netop den ærede Ordfører er Ophavsmanden til, som i saa høj Grad forøge Polititudgifterne og nedsætte Retsafgifterne, og som jo ere vedtagne af Landstinget nu.

Ordføreren (Goos): I den Henseende skal jeg bemærke, at det er meget rigtigt, at de 335,000 Kr. til Politiet er en Forøgelse udover det, som Alberti og Høgsbro kunde forudse. Med Hensyn til Rets-

afgifterne henstaar det endnu i det ganske uvisse, om det, der vedtages endelig, vil forringe eller i nogen væsentlig Grad forringe Indtægterne. Den højtærede Minister har lovet, at han vil indhente yderligere Erklæringer, som kunne opklare denne Sag, og efter hvilke vi i dette Ting, ligesom formentlig ogsaa i det andet Ting, ville være villige til at modificere Forslagene, saaledes som det er nødvendigt, for at ikke Resultatet skal blive en væsentlig Nedgang i Indtægterne.

Justitsministeren (Zahle): Den ærede Ordfører har Ret i, at det ikke i dette Øjeblik er muligt at sige nøjagtigt eller blot tilnærmelsesvis nøjagtigt, med hvilket Beløb Retsafgifternes Nedsættelse vil formindske Statens Indtægter, men at det vil blive et væsentligt Beløb, kan der ikke være Tvivl om. Det glæder mig imidlertid igen at høre udtalt, at man er villig til at forandre og modificere dette Forslag. Dog maa jeg sige, at det undrer mig, at efter at det kyndige Retsudvalg her i Landstinget har arbejdet med denne Sag hele Vinteren, er det alligevel ikke naaet videre end til at anbefale og faa dette Ting til at vedtage et ganske foreløbigt Forslag, om hvis endelige Skikkelse man endnu ikke kan danne sig nogen bestemt Forestilling.

Ordføreren (Goos): Ja, det ligger jo i, at de meget omfattende Oplysninger, som ville kunne have Betydning for os, og som gennem det statistiske Bureau forhaabentlig ville kunne tilvejebringes, erkendte den højtærede Minister ikke at kunne tilvejebringe indenfor den Frist, der var givet den højtærede Minister og os til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg vil dog have Lov at retfærdiggøre mig i den Henseende. Først for faa Uger siden afgav Udvalget, efter at det havde arbejdet i mange Maaneder, sin foreløbige Betænkning. Disse Lovforslag ere jo allerede forelagte her i Tinget i Oktober Maaned af min Forgænger, og dette Udvalg har altsaa siddet Oktober, November, December, Januar, Februar og Marts Maaneder, altsaa $\frac{1}{2}$ Aar, inden det afgav sin Betænkning. Saa har jeg ganske vist ikke paa faa Uger kunnet tilvejebringe disse Oplysninger. Om de Oplysninger, der ønskes paa dette Punkt, overhovedet ere til at skaffe til Veje, er et Spørgsmaal.